

ชยันต์ชัยวิทยาลักษณ์ชุมชนหลงทิศ

ศ.ดร.ชยันต์ สมทวนิช วิทยากรโครงการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน
ชื่อกระทรวงศึกษาฯ สืบสนและแก้ปัญหาไม่ออกจุด คิดเพียงแต่จะหา
สถานที่รองรับเด็กที่จบ ม.6 ซึ่งจะเพิ่มมากขึ้น และพาสาดเฮนทรานซ์
ที่สำคัญก็คือไม่ควรจะเลียนแบบแนวคิดตะวันตกทั้งต้น แต่ควรมุ่ง
รับใช้ท้องถิ่นและชุมชนเป็นหลัก เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต
ของคนทุกเพศ ทุกวัย อีกทั้งก่อนจัดตั้งควรวิเคราะห์โอกาส เศรษฐกิจ
และศักยภาพ ของจังหวัดนั้นๆ เพื่อจะได้วางแผนการจัดการศึกษา
ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น เพื่อจะได้ นำความรู้ไปใช้
ประโยชน์ได้

‘ชยันต์’ รัฐบาลลงทิศตั้งวิทยาลัยชุมชน

ผู้จัดการรายวัน - ศ.ดร.ชยันต์ สมทวนิช อดีตรองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ออกโรงเตือนรัฐบาลอย่าคิดตั้งวิทยาลัยชุมชนเพื่อรองรับเด็กจบ ม.6 ที่เอนท์ไม่ติด ซึ่งวิทยาลัยชุมชนควรเป็นแหล่งความรู้ตลอดชีวิตให้กับคนทุกเพศทุกวัยในชุมชน เพื่อนำไปส่งเสริมการประกอบอาชีพ ไม่ใช่เป็นแหล่งพักเด็ก 2 ปีก่อนส่งเข้ามหาวิทยาลัยอีกที

วานนี้(21มี.ค.) ที่โรงแรมรอยัลซิดี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(สกช.) ได้จัดสัมมนาเรื่อง วิทยาลัยชุมชน : รูปแบบสถาบันอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาสำหรับประเทศไทย โดย ศ.ดร.ประยูร ศรีประสาน อาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช

ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนว่า ควรจัดตั้งขึ้นทุกจังหวัดเพื่อรองรับนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นพื้นฐาน 12 ปี

เพราะมีแนวโน้มว่าในอนาคตจะมีผู้ที่จบการศึกษาระดับชั้นม.6 เพิ่มขึ้นทุกปี ขณะที่มหาวิทยาลัยขยายตัวรองรับไม่พอเพียง ดังนั้นจะมีเด็กที่เรียนจบแล้วไม่มีที่เรียนต่อจำนวนมากกว่านี้อีกยังมีเด็กที่ยากจนจำนวนมากที่อาจไม่มีโอกาส ได้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษาที่เป็นอยู่

ศ.ดร.ประยูร เสนอว่าควรมีโครงการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นมาเพื่อรองรับเด็กที่อยู่ในแต่ละท้องถิ่นให้เข้าศึกษาต่อ โดยใช้หลักสูตรทวิภาคแบบเดียวกัน

กับมหาวิทยาลัย แต่เพิ่มเติมหลักสูตรด้านอาชีพโดยให้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด ส่วนงบประมาณในการจัดตั้งนั้นให้รัฐบาลสนับสนุนร้อยละ 70 และวิทยาลัยจัดหางบอีก 30 เปอร์เซ็นต์

ด้าน ศ.ดร.ชยันต์ สมทวนิช คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกล่าวว่า การจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนที่ ศ.ดร.ประยูร เสนอมานั้นได้นำแนวคิดมาจากประเทศแถบตะวันตก ซึ่งการจะนำมาใช้ต้องดูพื้นฐานชุมชนในบ้านเราด้วยเนื่องจากมีความแตกต่างกันมาก

โดยวิทยาลัยประชาคมของสหรัฐอเมริกาหรือมลรัฐต่างๆ ก่อตั้งขึ้นจากประชากรส่วนใหญ่ต้องการให้จัดตั้งขึ้นอีกทั้งโครงสร้างการศึกษาที่ชัดเจนโดยเน้นให้ผู้เรียนจบออกไปแล้วสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้

ส่วนประเทศไทยยังมีระบบการศึกษาไม่ชัดเจน เพียงแต่แยกออกเป็นสายสามัญ สายอาชีพ อีกทั้งยังมีระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐด้วย ซึ่งระบบเช่นนี้จะไม่ตอบสนองต่อเป้าหมายของวิทยาลัยชุมชนอย่างแน่นอน เพราะไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนนำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพได้

ศ.ดร.กล่าวว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคงอยู่ระหว่างการสับสนและแก้ปัญหาไม่ถูกจุดคิดเพียงแต่จะหาสถานที่รองรับเด็กที่จบ ม. 6 แล้วสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้จำนวนมาก ซึ่งปัญหานี้เป็นแรงกดดันให้หาทาง

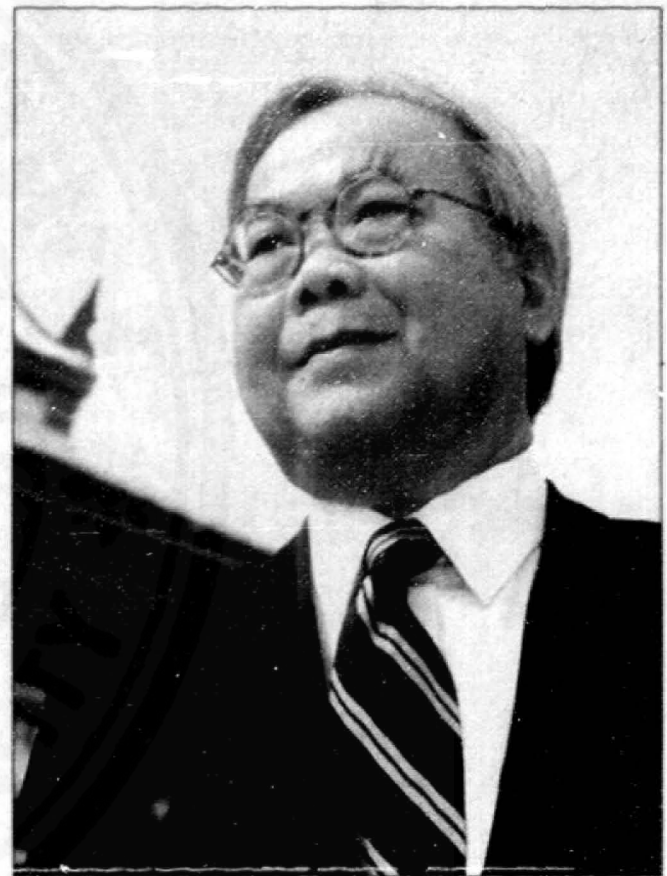
ออกตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ทว่าถ้ามองไกลๆ แล้ววิธีนี้ไม่ใช่ทางออกของปัญหา แต่เป็นเพียงการนำเด็กไปพักไว้ 2 ปีเพื่อบรรเทาปัญหาเท่านั้น เพราะเมื่อเด็กจบใน 2 ปีแล้วต่อไปจะเดินทางไปทางใดต่อก็จะเกิดปัญหาขึ้นมาอีก

กรรมการการศึกษาแห่งชาติ กล่าวต่ออีกว่า อยากฝากเตือนรัฐบาลว่าขอให้คิดให้ถี่ถ้วนว่าเป้าหมายของการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนคืออะไรกันแน่

พร้อมเสนอว่า การจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน ควรเป็นไปเพื่อยกระดับชีวิตของประชาชน และเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงความรู้มากขึ้นซึ่งในประเทศไทยยังมีประชากรอายุมากกว่า 18 ปีที่เรียนไม่จบระดับมัธยมอีกจำนวนมาก ซึ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ในตลาดแรงงาน และต้องการการพัฒนาทักษะในการทำงานอีกมาก

ดังนั้น วิทยาลัยชุมชนจะต้องเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกเพศ ทุกวัย โดยควรมีการสำรวจอย่างจริงจังว่าจังหวัดใด ชุมชนใด ต้องการแรงงานด้านใด หรือคนในชุมชนต้องการการสนับสนุนเรื่องใดเป็นพิเศษ เพื่อจะได้วางแผนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

ทั้งนี้ หลักสูตรการเรียนของวิทยาลัยชุมชน ก็ต้องมีความยืดหยุ่นตามสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ไม่กำหนดเป็นวิชาเฉพาะและเลือกเสรีเรียนแบบมหา-

ศ.ดร.ชยันต์ สมทวนิช

วิทยาลัย เพราะจะทำให้วิทยาลัยพยายามยกระดับตนเองเป็นสถาบันอุดมศึกษาส่วนผู้ที่จะเข้ามาเรียนก็ไม่ควรกำหนดคุณสมบัติ และต้องเปิดโอกาสให้คนที่ไม่มีวุฒิการศึกษาสามารถเรียนได้ด้วย โดยอาจใช้เวลาเรียน 3-4 ปีสำหรับที่จบคอร์สไม่ใช้เรียนกันเป็นปี

เช่นวิทยาลัยชุมชนของจีน ซึ่งมีการทำขายตามตะเข็บชายแดน

จึงมีการก่อตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นมาเพื่อเป็นแหล่งสอนวิชาความรู้ที่จำเป็นต่อการค้าขาย เช่น พิมพ์ดีด ภาษา วิธีทำบัญชีอย่างง่าย เป็นต้น ซึ่งบางท้องถิ่นของไทยเช่น จ.หนองคาย ที่มีลักษณะความเป็นอยู่ใกล้เคียงกันก็น่าจะจัดวิชาความรู้ที่ใกล้เคียงกับแบบนี้ แต่ในพื้นที่ซึ่งทำเกษตรกรรมก็ควรสอนความรู้เกี่ยวกับภาษาควรให้กับคนในชุมชน ■